

תלמודו בידו

דף נז עמוד א

א] כהן פצוע דכא שקידש בת ישראל, האם היא אוכלת בתרומה ומדוע ?

ב] האם מותר לכהן לישא בת גרים ?

ג] האם מותר לפצוע דכא לישא בת גרים, ומדוע ?

ד] כהן פצוע דכא נשא בת גרים, האם היא אוכלת בתרומה ומדוע ?

א] ר' מאיר: אינה אוכלת, הואיל ומשתמרת לביאה פסולה מן התורה.
ר' אלעזר: אוכלת ושכן היא קנין כספו, אף שמשמרת לביאה פסולה.
וקשה, שמא לר' אלעזר רק אלמנה שנתקדשה לכהן גדול אוכלת בתרומה, הואיל וראוי להאכיל אשה הראויה לו:
אביי: אף זה ראוי להאכילה אילו נשאה קודם שנפצע ולא נבעלה אחר כך.
רבא: אף זה מאכיל עבדו הכנעני [לאביי שונה עבד שאין בו קנין אישות].

ב] ר' יהודה: אסור, ואפילו אם אמה ישראלית. ואם נשאה, נעשית חללה בכיאתו.
ר' יוסי: מותר, אפילו אם אביה ואמה שניהם גרים.
ר"א בן יעקב: אסור לכהן לישא בת גר, מלבד אם אמה ישראלית.

ג] ר' יהודה: אסור. שאף גרים בכלל "קהל", ונאמר "לא יבא פצוע דכא בקהל ה'".
ר' יוסי: מותר, שאין גרים בכלל "קהל".

ד] ר' יהודה: אינה אוכלת. שאפילו שאינו בקדושתו אסור בה, כדין ישראל פצוע דכא.
ר' יוסי: אוכלת. מפני שסובר שכהן וכן פצוע דכא מותרים בבית גרים.
ר"א בן יעקב: אם אמה ישראלית, אוכלת. שניתוספה בה כשרות להתירה לכהן, אך אינה קדושה להיות "קהל", ומותרת לפצוע דכא.
ונלמד מן היתור "וכהן כי יקנה נפש", שפצוע דכא מאכיל את אשתו.